

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 5Csp/190/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8818203531
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matúš Kalanin
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2019:8818203531.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Matúšom Kalaninom v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtňa 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtňa 48, 811 07 Bratislava - Staré Mesto, proti žalovanému: J. A., K..XX.XX.XXXX, I. O. I. XXX, o zaplatenie 2151,59 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Konanie zastavuje v časti o zaplatenie sumy 264,84 eur.

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1585,67 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 1850,51 eur od 5.3.2016 do 15.1.2018, zo sumy 1844,56 eur od 16.11.2018 do 16.11.2018, zo sumy 1801,66 eur od 17.11.2018 do 11.2.2019, zo sumy 1784,57 eur od 12.2.2019 do 19.3.2019, zo sumy 1711,27 eur od 20.3.2019 do 9.4.2019, zo sumy 1637,97 eur od 10.4.2019 do 20.5.2019, zo sumy 1585,67 eur od 21.5.2019 do zaplatenia a to všetko jej povoľuje uhradiť v 60-eurových mesačných splátkach, splatných vždy každého 25-teho dňa toho, ktorého mesiaca k rukám žalobcu, začínajúc právoplatnosťou tohto rozsudku pod následkami straty výhody splátok.

V prevyšujúcej časti žalobu žalobcu zamietá.

Žalobcovi priznáva proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 67%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 2151,59 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne od 5.3.2016 do zaplatenia. Svoju žalobu odôvodnil tým, že žalobca a žalovaný uzatvorili spolu dňa 12.8.2015 zmluvu o pôžičke evid. č.7154882, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému celkovú sumu pôžičky 2300,- eur. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 68,63 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 4117,8 eur. Do dnešného dňa uhradil žalovaný z vyššie uvedenej zmluvy sumu 449,49 eur. Žalobca listom zo dňa 30.12.2015 - predžalobná upomienka, vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok a žalovaného upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok ani v dodatočne poskytnutej lehote nedošlo, žalobca úver dňa 19.2.2016 zosplatnil, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 28.2.2016 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Žalovaný dlžné splátky neuhradil. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 2151,59 eur. Žalobca si týmto zároveň uplatňuje zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po zosplatnení úveru. Zmluvnú pokutu, evidovanú v priloženom Prehľade splátok a úhrad v stĺpci „Pokuta“ v sume 309,99 eur si žalobca v tomto konaní neuplatňuje.

2. Žalovaná namietala, že úver je bezúročný a bez poplatkov z dôvodu chýbajúcich náležitostí podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, namietal neprijateľné podmienky v zmluve, nesúhlasila s jednorazovým splatením úveru a požiadala o možnosť uhradiť dlh, na ktorý ju súd zaviazal, v primeraných splátkach najviac vo výške 60,- eur.

3. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s prílohami žaloby, a to Notárskou zápisnicou, prílohou 1 projektu, prehľadom splátok a úhrad, predžalobnou upomienkou zo dňa 30.12.2015, kópiou doručky, oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 28.2.2016, zmluvou o úvere z 12.8.2015, všeobecnými poisťovacími podmienkami, písomnými podaniami žalobcu z 11.2.2019, z 22.3.2019, z 27.3.2019, z 12.4.2019 a 31.5.2019 písomnými podaniami žalovanej zo 6.2.2019, z 20.3.2019 a z 30.5.2019 a zistil nasledovný skutkový stav:

4. V priebehu konania podal žalobca podaním zo dňa 22.3.2019 na tunajší súd návrh na zmenu účastníka na strane žalobcu. Súd uznesením zo dňa 5.4.2019, č.k. 5Csp/190/2018 - 77 pripustil, aby do konania namiesto pôvodného žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s., Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, vstúpil ako nový žalobca: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154. Pôvodný žalobca ako postupca ku dňu 19.3.2019 postúpil žalobcovi ako postupníkovi pohľadávku, ktorá je predmetom tohto konania, pričom žalovanej postupca zaslal oznámenie o postúpení pohľadávky. Predložil tiež Žiadosť o postúpenie a prevod z 19.3.2019 a prílohy zmluvy o postúpení pohľadávok, v ktorých je špecifikovaná aj pohľadávka proti žalovanej. Tým je preukázaná aktívna legitímácia žalobcu v tomto konaní.

5. Právny predchodca žalobcu ako spoločnosť a žalovaná ako klient uzavreli dňa 12.8.2015 zmluvu o pôžičke č.7154882, pričom schválená výška pôžičky predstavovala sumu 2300,- eur, ktorú mala žalovaná uhradiť v 60 splátkach a celková suma pôžičky predstavovala sumu 3852,- eur, výška mesačnej splátky sumu 68,63 eur a ročná úroková sadzba 25 %. RPMN bola uvedená vo výške 24,99 %.

6. Žalobca listom zo dňa 30.12.2015 upozornil žalovaného, že v prípade neuhradenia nedoplatku na splátkach do 05.02.2016, úver zosplatní. Žalovanému bola výzva doručená 11.1.2016. Žalobca oznámil žalovanej listom zo dňa 28.2.2016, že dňa 19.2.2016 vyhlásil okamžitú splatnosť úveru.

7. Z prehľadu splátok a úhrad súd zistil, že žalovaná na splátkach do 18.10.2018 celkovo uhradila sumu 449,49 eur.

8. Žalobca v podaní doručenom súdu 11.2.2019 uviedol, že považuje svoj nárok za odôvodnený v celom rozsahu. Žalobca súdu oznámil, že po podaní žaloby nedošlo k žiadnej zmene skutkových alebo právnych okolností a žalovaný po podaní návrhu na žalovanej pohľadávke nevykonal žiadnu čiastkovú úhradu, navrhol, aby súd rozhodol na základe predložených listinných dôkazov a písomných vyjadrení. Pridržiava sa špecifikácie uvedenej v žalobe. Po podaní žaloby žalovaný nevykonal žiadnu úhradu. Zmluva s poukazom na rozsudok Súdneho dvora EÚ (tretia komora) zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15 obsahuje všetky zákonom predpokladané náležitosti a taktiež, že dodržal zákonom predpokladaný postup pri zosplatnení pohľadávky a dlh nie je premlčaný, pričom žalovaný sa mohol oboznámiť so zosplatnením dlhu najneskôr momentom doručenia žaloby, v ktorej je skutočnosť zosplatnenia. Poukázal na nález ústavného súdu sp. zn. PL. ÚS 11/2016 zo dňa 07.02.2018, kde Ústavný súd konštatoval, že ustanovenie §5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v platnom znení nie je v súlade s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

9. Žalovaná v podaní doručenom súdu dňa 12.2.2019 uviedla, že nesúhlasí s podanou žalobou. V podaní uviedla, že právny predchodca žalobcu jej na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 12.08.2015 poskytol úver vo výške 2.300 eur, ktorý sa zaviazala splatiť v 60 splátkach vo výške 68,63 eur mesačne. Z celkovej dlžnej sumy uhradila sumu 498,25 eur. Od podania žaloby uhradila na účet žalobcu splátky celkom vo výške 48,85 eur. Žalovaná ďalej uviedla, že podľa jej názoru je žaloba v rozpore s ustanovením § 172 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, pretože obsahuje neprijateľné podmienky, je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle Občianskeho zákonníka a Zákona o ochrane spotrebiteľa. Žalovaná ďalej uviedla, že nesúhlasí s podanou žalobou žalobcu z dôvodu, že zmluva o úvere neobsahuje náležitosti, aby mohla byť považovaná za úver s poplatkami a úrokmi uvedené v §9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. Žalovaná poukázala na rozhodnutia Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 16Co/315/2012 zo dňa 10. 12. 2012, sp. zn. 17Co/151/2012 zo dňa 19.

09. 2012, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 1160/101/2013 zo dňa 22. 05. 2013, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5Co 286/2014 zo dňa 27.5.2014, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co/1201/2015 zo dňa 13.1.2016, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 1660/1546/2014 zo dňa 22.10.2015, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 1060/457/2015 zo dňa 23.3.2016, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17Co/122/2017 zo dňa 12. 12. 2017, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co 225/2017 zo dňa 26. 10. 2017, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co 66/2017 zo dňa 16.8.2017. Podľa žalovanej rovnako chýba v zmluve aj obsahová náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ, a sice doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedené ustanovenie vyžaduje presnú špecifikáciu, či je zmluva uzatvorená na dobu neurčitú, alebo na dobu určitú, v tom prípade je potrebné uviesť presnú dobu trvania zmluvy. Je pritom nevyhnutné, aby údaj o dobe trvania zmluvy bol uvedený priamo v samotnej spotrebiteľskej zmluve, teda na listine na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis. Žalovaná ďalej uviedla, že podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z., Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Žalovaná poukázala na skutočnosť, že v zmluve tiež nie sú uvedené všetky predpoklady použité na výpočet RPMN. Podľa žalovanej v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa. Nakoľko podľa žalovanej v zmluve absentujú viacero obligatórnych náležitostí považuje úver za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaná v podaní doručenom súdu dňa 12.2.2019 ďalej uviedla, že žalobca nepreukázal, že dňa 19.02.2016 vyhlásil okamžitú splatnosť úveru, preto sa úver ešte nestal splatným. Podľa názoru žalovanej len skutočnosť, že si veriteľ preukázateľne splnil svoje povinnosti podľa zákona č. 129/2010 Z.z. má za následok, že veriteľ má právo podľa § 11 ods. 2 citovaného zákona žiadať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Keďže žalobca nepreukázal splnenie vyššie uvedenej povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. som toho názoru, že nemôže žiadať celý dlh jednorazovo splatiť. Žalovaná požiadala súd, aby žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol z dôvodu, že žalobcov nárok na zaplatenie sumy 2.151,59 eur s prísl. nie je dôvodný, nakoľko úver sa ešte nestal splatným, a že predmetný úver poskytnutý žalobcom je bezúročný a bez poplatkov.

10. Žalovaná v podaní doručenom súdu dňa 27.3.2019 uviedla, že v čase, keď jej veriteľ poskytol úver poberala mesačnú mzdu približne vo výške 520 eur, z ktorej uhrádzala okrem bežných výdavkov na výživu maloletých aj nájomné vo výške 260 eur a splátky dvoch úverov, ktoré jej v apríli a v júni roku 2015 poskytol žalobca. Dňa 13.4.2015 jej žalobca poskytol úver vo výške 1.100 eur so splátkou vo výške 31,59 eur mesačne a dňa 29.6.2015 jej žalobca poskytol úver vo výške 1.300 eur so splátkou vo výške 38,32 eur mesačne. Žalovaná požiadala o možnosť uhradiť dlh v splátkach vo výške 60,00 eur mesačne.

11. Žalobca v podaní doručenom súdu dňa 27.3.2019 uviedol, že uzatvorená zmluva aj s poukazom na výrok rozsudku Súdneho dvora EÚ (tretia komora) zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15 obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti. Žalobca vo vzťahu k náležitosti rozpisu splátok poukázal na aktuálne uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22.02.2018, sp. zn. 3 Cdo 146/2017, kde je jednoznačne konštatované, že zmluva nemusí obsahovať rozpis splátok na istinu, úroky a poplatky. Vo vzťahu k preukázaniu náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. odkazujeme okresný súd aj na výrok rozsudku Súdneho dvora EÚ (tretia komora) zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15, kde sa uvádza, že Zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Uvedené podľa žalobcu je možné doplniť aj o súčasnú právnu úpravu v zákone č. 129/2010 Z. z., z ktorého vyplýva, že je postačujúce, ak rozpis jednotlivých položiek každej splátky sa uvádza v amortizačnej tabuľke, ktorá nie je automaticky súčasťou každej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a povinnosť ju vydať má veriteľ na základe žiadosti dlžníka/spotrebiteľa. Vo vzťahu k existencii náležitosti podľa §9 ods. písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch žalobca poukázal na výrok rozsudku Súdneho dvora EÚ (tretia komora) zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15. Podľa žalobcu termín konečnej splatnosti je priamo uvedený v uzatvorenej zmluve pričom v spojení so zmluvnými podmienkami, s ktorými sa žalovaný oboznámil sú tieto hodnoty vyjadrené. Zároveň uviedol, že splátky sú splatné v zmysle čl. IV Zmluvy do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci a v zmysle čl. 6 bod 6.2 Zmluvných podmienok je prvá splátka splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy, pokiaľ nie je

dohodnuté inak. Uzatvorená zmluva v spojení so zmluvnými podmienkami tak preukazuje, že termín konečnej splatnosti so splácaním po dobu 60 mesiacov pripadal na dátum 20.07.2020. Vo vzťahu k dobe trvania spotrebiteľského úveru žalobca uviedol, že v prípade riadneho splácania poskytnutého úveru je doba trvania zmluvy 60 mesiacov pripadajúcich na riadne predpísané zmluvné splátky. Žalovaný bol podľa žalobcu prostredníctvom parametrov zmluvy s uvedenými skutočnosťami oboznámený a tak mal vedomosť o dobe trvania úveru ako aj o termíne konečnej splatnosti. Žalobca v tejto súvislosti poukázal aj na znenie ustanovenia občianskeho zákonníka § 122 ods. 2, kde sa uvádza že koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Pokiaľ termín konečnej splatnosti, v ktorom má absentovať deň v mesiaci premietneme do daného ustanovenia, žalovaný musel mať vedomosť o tom, že splátka je splatná vždy len k 20. dňu v mesiaci, teda takýto údaj nemohol byť zameniteľný so žiadnym iným dňom v mesiaci. Vo vzťahu k určenej RPMN žalobca uviedol, že táto je v zmluve riadne uvedená pričom súčasťou zmluvných podmienok je aj vzorec na jej výpočet s uvedením všetkých relevantných parametrov. Vo vzťahu k uvedeniu adresy predávajúceho žalobca uviedol, že na záhlaví uzatvorenej zmluvy je zreteľne uvádzaná adresa žalobcu, na ktorú by mohol žalovaný adresovať akékoľvek listiny, resp. reklamáciu, pričom táto skutočnosť je aj obsahom čl. 15 bod 15.7 zmluvných podmienok, s ktorými bol žalovaný oboznámený. Vo vzťahu k overovaniu bonity žalovaného žalobca poukázal na tú skutočnosť, že Občiansky preukaz žalovaného nebol žiadnym spôsobom odcudzený a klient spĺňal štandardné riskové podmienky. Klient podpisom danej zmluvy prehlásil, že všetky uvádzané údaje sú pravdivé. Žalovaný taktiež prehlásil, že ku dňu podpisu zmluvy mu neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie jeho záväzku. Uvedené vyhlásenia sú súčasťou uzatvorenej zmluvy, teda žalovaný mal možnosť sa s podmienkami plnenia oboznámiť a tieto nerozporoval. Zmluvné podmienky boli žalovaným riadne podpísané. Žalovaný zároveň z titulu zamestnanca preukázal výšku jeho mesačného príjmu a na druhej strane aj jeho mesačné výdavky. Žalovaný spočiatku riadne uhrádzal predpísané mesačné splátky. Žalobca taktiež poukázal na tú skutočnosť, že žalovaný žiadnym spôsobom neinformoval žalobcu o zmene finančných pomerom, ktoré by znemožnili žalovanému riadne splácanie poskytnutého úveru. Rovnako tak zo strany žalovaného nebola prednesená žiadosť o prípadné zníženie mesačnej splátky, ktorú by žalobca posúdil a so žalovaným dohodol nové podmienky splácania.

12. Žalobca v podaní zo dňa 22.3.2019 požiadal o zmenu strany sporu.

13. Žalobca v podaní doručenom súdu 12.4.2019 uviedol, že na žalovanú pohľadávku počas sporu eviduje plnenie v sume 212,54 eur formou nasledovných platieb, platba v sume 5,95 eur zo dňa 15.11.2018, v sume 42,90 eur zo dňa 16.11.2018, v sume 17,09 eur zo dňa 11.2.2019, v sume 73,30 eur zo dňa 19.3.2019, v sume 73,30 eur zo dňa 9.4.2019. Z dôvodu čiastočného plnenia vzal žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 212,54 eur s prísl. a navrhol súdu konanie v tejto časti zastaviť. Zároveň upravil petit žaloby a navrhol, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 1939,05 eur, s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 2151,59 eur od 5.3.2016 do 15.11.2018, s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 2145,64 eur od 16.11.2018 do 16.11.2018, s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 2102,74 eur od 17.11.2018 do 11.2.2019, s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 2085,65 eur od 12.2.2019 do 19.3.2019, s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 2012,35 eur od 20.3.2019 do 9.4.2019, s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 1939,05 eur od 10.4.2019 do zaplatenia. Podľa žalobcami úverová zmluva spĺňa všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalobca poukázal na aktuálny právny názor vyjadrený v Rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 9.11.2016 v právnej veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíróová.

14. Žalobca v podaní doručenom súdu dňa 31.5.2019 uviedol, že z dôvodu ďalšej úhrady zo strany žalovaného, ku ktorej došlo počas súdneho konania dňa 20.5.2019, berie žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 52,30 eur s príslúchajúcim úrokom. Zároveň upravil petit žaloby a navrhol, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 1886,75 eur, s úrokom z omeškania vo výške 5,05 ročne zo sumy 2151,59 eur od 5.3.2016 do 15.11.2018, s úrokom z omeškania vo výške 5,05 ročne zo sumy 2145,64 eur od 16.11.2018 do 16.11.2018, s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 2102,74 eur od 17.11.2018 do 11.2.2019, s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 2085,65 eur od 12.2.2019 do 19.3.2019, s úrokom z omeškania vo výške 5,05 ročne zo sumy 2012,35 eur od 20.3.2019 do 9.4.2019, s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 1939,05 eur od 10.4.2019

do 20.05.2019, s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 1886.75 eur od 21.05.2019 do zaplata.

15. Žalovaná v podaní doručenom súdu dňa 5.6.2019 uviedla, že nesúhlasí s tvrdením žalovaného, že v zmluve uviedol dobu trvania Zmluvy a termín konečnej splatnosti v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ , „že v prípade riadneho splácania poskytnutého úveru je doba trvania zmluvy 60 mesiacov pripadajúcich na riadne predpísané zmluvné splátky.“ Žalovaná uviedla, že je toho názoru, že dotknuté ustanovenie rozlišuje pojem „doba trvania zmluvy“ a pojem „termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“. Uvedené ustanovenie vyžaduje presnú špecifikáciu, či je zmluva uzatvorená na dobu neurčitú, alebo na dobu určitú (v tomto prípade do konkrétneho dňa), a tiež špecifikáciu konečnej splatnosti úveru vo forme uvedenia konkrétneho dňa. Žalovaná ďalej uviedla, že sa pridrižava svojich tvrdení uvedených v podaní zo dňa 6.2.2019. Žalovaná poukázala na rozsudok Krajského súdu Trnava zo dňa 08.01.2018 sp. zn. 2360/130/2017, Krajského súdu Trnava zo dňa 20.02.2019 sp. zn. 2360/104/2018, Krajského súdu Trnava zo dňa 12.02.2019 sp. zn. 32Csp/241/2017, rozsudok Krajského súdu Žilina zo dňa 31.07.2018, sp. zn. 11Co/ 112/ 2018, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1060/465/2015 zo dňa 29.01.2016, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 660/140/2018 zo dňa 27.06.2018, rozsudok Krajského súdu v Žiline 1160/160/2018 zo dňa 31.07.2018, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/1546/2014 zo dňa 22.10.2015, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co 151/2012 zo dňa 19. septembra 2012). Konečná splatnosť úveru podľa žalovanej musí byť presne určená, konkrétnym dátumom splatnosti (deň, mesiac, rok). Žalovaná v podaní ďalej uviedla, že nesúhlasí s tvrdením žalobcu, že v zmluve sú uvedené predpoklady na výpočet RPMN v súlade s ustanovením § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. Žalovaná taktiež nesúhlasila s tvrdením žalobcu, že riadnym podpísaním zmluvných podmienok žalovanou preukázal žalobca svoju povinnosť vyplývajúcu mu s príslušného ustanovenia ZoSÚ a uviedla, že na túto zmluvnú podmienku nemožno prihliadať a mala by byť posúdená ako neprijateľná nakoľko je v rozpore s požiadavkou dobrej viery, zakladá hrubý nepomer v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, lebo na spotrebiteľa neprijateľne prenáša dôkazné bremeno v otázke overenia bonity. V dôsledku takéhoto konania dochádza k porušeniu ekonomického záujmu spotrebiteľa vo veľkom rozsahu a preto vzhľadom na neurčitosť obsahu, by mal súd považovať dohodu za neplatný právny úkon v zmysle § 37 ods. 1 OZ. Podľa žalovanej žalobca ako veriteľ pri uzatváraní zmlúv o úvere používa formulárové dokumenty, ktorých obsah nemá možnosť spotrebiteľ ovplyvniť, keď jej zamestnanec žalobcu predložil formulárové dokumenty na podpis, pričom nemala možnosť ovplyvniť akékoľvek zmluvné dojednania, ani nebola zamestnancom žalovaného oboznámená s možnosťou odmietnuť podpísať niektoré z týchto tlačív.

16. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

17. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

18. Ako vyplýva z § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

19. V zmysle § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

20. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

21. Ako vyplýva z § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

22. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

23. Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší (§ 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka).

24. V zmysle § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi

25. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: a) druh spotrebiteľského úveru,

b)obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c)adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d)meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e)identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f)dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g)celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h)opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i)úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j)odplatu podľa osobitných predpisov,18aa)

k)ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

l)výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

m)právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

n)súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

o)prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie

platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
p)úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
q)upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
r)veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
s)výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
t)informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
u)právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
v)spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
w)informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
x)právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
y)názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,
z)priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.
aa)názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

Ako vyplýva z citovaného ust. § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a)zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b)zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
- c)zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d)v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e)veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

26. Ako vyplýva z § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškani. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

27. V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorý vo svojom §3 stanovuje, že výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

28. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka účinného od 05.12.2018, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

29. Podľa § 875v Občianskeho zákonníka, konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.

30. Podľa § 100 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

31. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

32. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

33. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

34. Pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úrok (§ 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

35. Zmluvou o pôžičke prenecháva jedna strana (veriteľ) druhej strane (dlžníkovi) veci určené podľa druhu a táto druhá strana sa zaväzuje vrátiť po čase veci rovnakého druhu. Najčastejšie sú predmetom pôžičky peniaze. Samotná pôžička vzniká reálnym úkonom - odovzdaním predmetu pôžičky dlžníkovi.

36. Podľa §145 ods. 2 CSP zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

37. Súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie. (§ 146 ods. 1 CSP).

38. Podaním doručeným súdu dňa 12.4.2019 a 31.5.2019 žalobca vzal čiastočne späť žalobu v časti o zaplatenie 264,84 eur z dôvodu úhrad uvedenej sumy zo strany žalovanej, a to pred prvým pojednávaním, súd v tejto časti konanie zastavil.

39. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

40. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

41. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah všeobecných obchodných podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovaného prívodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že tým, že na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by k znevýhodneniu postavenia žalovaného ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu.

42. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

43. Nepochybné zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

44. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu a žalovaný uzatvorili dňa 12.8.2015 Zmluvu o pôžičke. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie pôžičky vo výške 2300 eur. Žalovaný sa úver zaviazal splatiť v 60 mesačných splátkach vo výške 68,63eur. Celkové náklady spotrebiteľa predstavovali 1552 eur. Ročná úroková sadzba predstavovala 25% a výška RPMN bola 24,99 %.

45. Žalovaná uhradila do 18.10.2018 sumu 449,49 eur, dňa 15.11.2018 eur sumu 5,95 eur, dňa 16.11.2018 sumu 42,90 eur, dňa 11.2.2019 sumu 17,09 eur, dňa 11.2.2019 sumu 17,09 eur, dňa 19.3.2019 sumu 73,30 eur, dňa 9.4.2019 sumu 73,30 eur a dňa 20.5.2019 sumu 52,30 eur.

46. V zmysle § 54a Občianskeho zákonníka účinného od 05.12.2018, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť, pričom z dôvodovej správy k tomuto ustanoveniu je zrejmé, že za vymáhanie premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy sa v tomto kontexte rozumie súdne konanie, exekučné konanie a rozhodcovské konanie.

47. Ako je zrejmé zo zmluvy o pôžičke, konečná splatnosť bola dohodnutá na 60 mesiacov. Začiatok plynutia premlčacej doby je potrebné stanoviť v súlade s ust. § 103 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Vzhľadom na skutočnosť, že žaloba bola podaná na súde dňa 21.12.2018, do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti celého dlhu sa premlčujú jednotlivé splatné splátky. Veriteľ totiž svoje právo na zaplatenie celého zvyšku dlhu môže uplatniť iba do zročnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Ak veriteľ toto svoje právo nevyužije a proti dlžníkovi neuplatní zaplatenie celého zvyšku dlhu, prestane dňom zročnosti najbližšie nasledujúcej splátky plynúť premlčacia doba pre celý zvyšok dlhu. Jednotlivé splátky sa opäť premlčujú samostatne od ich zročnosti až do okamihu, keď dlžník nesplní niektorú zo splátok. Nepremľčanými splátkami tak sú splátky splatné tri roky spätne od podania žaloby, teda splátky, ktoré bolo možné na súde uplatniť po 21.12.2015. Keďže v danom prípade bola splatnosť jednotlivých splátok 20. deň v mesiaci, nepremľčanými splátkami sú tie, ktoré sú splatné odo dňa 20.12.2015. Jedná sa tak o 55 nepremľčaných splátok.

48. Pokiaľ ide o aplikáciu všeobecnej trojročnej premlčacej doby podľa Občianskeho zákonníka a nie štvorročnej podľa Obchodného zákonníka na daný vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy, súd považuje za potrebné poukázať na to, že prednosť majú osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva vrátane ustanovení § 52 až §54 Občianskeho zákonníka. Dualistický systém záväzkového práva (dve kúpne zmluvy, dvojaká úprava premlčania, dvojaká úprava odstúpenia od zmluvy a pod.) v našom právnom poriadku síce dlhodobo

funguje, avšak niet rozumného dôvodu na skonštatovanie, že na premlčanie v spotrebiteľsko-právnej, a teda typickej občianskoprávnej veci má dopadať právna úprava regulujúca vzťahy v zásade medzi podnikateľmi, ak Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva takúto úpravu má a je pre nepodnikateľov výhodnejšia.

49. Popretím úveru ako absolútneho obchodu sa nemôže rozumieť stav, ak súd aplikuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ, ktoré má svoj obsah a ktorým zákonodarca sledoval dôležitý cieľ v spotrebiteľských zmluvách bez ohľadu na typ zmluvy, teda aj v prípade absolútnych obchodov (absolútne obchody sú vzťahy regulované Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvy). Zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva, že by z pôsobnosti ustanovenia § 54 ods. 1 OZ boli vylúčené niektoré typy spotrebiteľských zmlúv. Teda ustanovenie § 54 ods. 1 OZ reguluje aj absolútne obchody.

50. Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie (§ 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ je ustanovením *lex specialis* s dopadom na všetky spotrebiteľské zmluvy, a teda aj na odložené platby v spotrebiteľských vzťahoch vrátane úverov.

51. Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ preto treba vykladať tak, že v prípade dualistickej právnej úpravy inštitútov súkromného práva sa na spotrebiteľské právne vzťahy nepoužije obchodné právo (Obchodný zákonník), ak aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky by sa postavenie spotrebiteľa oproti občianskoprávne úprave zhoršilo. Ustanovenie § 54 ods. 1 je dôsledkom transpozície čl. 8 smernice. Smernica síce neharmonizuje dualistické právne úpravy inštitútov súkromného práva, no na druhej strane nebráni ani regulácii, akú predstavuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ a ktoré bráni akémukoľvek zhoršeniu postavenia spotrebiteľa oproti Občianskemu zákonníku, § 54 ods. 1 OZ.

52. Súd je toho názoru, že akékoľvek ustanovenie zmluvy, v rozpore s § 54 ods. 1 OZ zhoršuje postavenie žalovaného ako spotrebiteľa, v prípade, že výlučnou aplikáciou Obchodného zákonníka prakticky vylučuje použitie ust. Občianskeho zákonníka o premlčaní. Paušálne uprednostnenie Obchodného zákonníka by malo na spotrebiteľov nepriaznivé následky hraničiace až s neprístupnosťou k občianskym právam, ktoré priznáva Občiansky zákonník na rozdiel od Obchodného zákonníka.

53. Podľa rozhodnutia Krajského súdu Prešov sp.zn. 6Co/105/2013 zo dňa 10.12.2013 „...súd so zreteľom na uvedené nevidí dôvod na vylúčenie aplikácie priaznivejšieho ustanovenie o premlčacej dobe trojročnej podľa Občianskeho zákonníka oproti premlčacej dobe štvorročnej typickej podľa Obchodného zákonníka, a to s poukazom na ust. § 54 ods. 1 OZ. Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva úpravu premlčania má a je pre nepodnikateľov výhodnejšia (porov. tiež uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25.1.2011 sp. zn. 5 M Cdo 20/2009).“

54. Pri riadení sa zhora citovanými ustanoveniami zákona o spotrebiteľských úveroch, údaje obsiahnuté v tzv. formulárovej zmluve zo dňa 12.8.2015 však nezodpovedali ďalším požiadavkám kladeným na zmluvu o spotrebiteľskom úvere v rámci ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch. Ak totiž zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia (§9 ods. 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch), takéto náležitosti sú obligatónnymi, a v prípade absencie uvedených náležitostí, je potrebné považovať poskytnutý úver za úver bezúročný a bez poplatkov. Primárnemu účelu právnej úpravy normami spotrebiteľského práva potom zodpovedá len taký výklad ustanovenia § 9 ods. 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami „výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť, teda ako k istine, tak i k úrokom a tiež k prípadným iným poplatkom. Naplneniu uvedeného účelu preto nemôže učiniť zadosť zmluva neobsahujúca aj vyčíslenie výšky splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (u každej takejto čiastkovej položky). Spotrebiteľ by takto nemal byť pri rozhodovaní sa, či zmluvu uzavrie, zavádzaný ani problematickým údajom o úrokoch, z ktorého nebude schopný vyvodiť, aké bude skutočné navýšenie sumy reálne mu poskytnutej a teda i celková cena, za ktorú si požičiava a ktorú takto bude povinný veriteľovi vrátiť.

55. Musí byť bez akýchkoľvek pochybností ustálené, že účelom uvedenej právnej úpravy je poskytnutie ochrany spotrebiteľovi. Spotrebiteľ má byť totiž informovaný o výške úrokov z úveru a poplatkoch súvisiacich s úverom. Žalobca pritom ako dodávateľ má zákonnú povinnosť v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviesť údaje o výške úrokov a poplatkov a to priamo v zmluve so sankciou straty práva na úroky a poplatky. Iba takáto informácia pre spotrebiteľa prispieva k transparentnosti trhu a umožňuje spotrebiteľovi poznať rozsah svojho záväzku. Žalovaný v predmetnom prípade však túto možnosť nemal, keďže výška úrokov a poplatkov nie je uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere (porovnaj aj uznesenie NS SR sp.zn. 2Cdo/245/2010).

56. Pokiaľ ide o názor vyjadrený v Rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 v právnej veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíróová, je potrebné uviesť nasledovné:

57. V uvedenej právnej veci Súdny dvor EÚ vo svojej odpovedi na 1. otázku uviedol, že Článok 10 ods. 2 písm. h) a i) Smernice sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 tejto Smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave.

58. Súdny dvor EÚ vo svojom rozhodnutí vyslovil, že Smernica sa má vykladať tak, že členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto Smernice. Zákon o spotrebiteľských úveroch, platný a účinný v čase uzavretia zmluvy, nad rámec smernice zakotvil prísnejšie podmienky vo vzťahu k povinným náležitostiam spotrebiteľskej zmluvy o úvere na splnenie ktorých je viazané posúdenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru.

59. Požiadavka zákona o spotrebiteľských úveroch sa tak líši od požiadavky Smernice. Zákon o spotrebiteľských úveroch ide nad rámec Smernice a jednoznačne vyžaduje vyjadrenie jednak splátok istiny, ako aj splátok úrokov a splátok iných poplatkov. K výkladu tohto ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch existuje konštantná judikatúra slovenských súdov potvrdená rozsudkami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, desiatkami rozhodnutí krajských súdov a stovkami rozhodnutí okresných súdov, v zmysle ktorej je potrebné toto ustanovenie vykladať tak, že zmluva musí obsahovať vyjadrenie splátok istiny, splátok úrokov a splátok poplatkov, inak sa zmluva o spotrebiteľskom úvere považuje v zmysle § 11 ods. 1 Zákona za bezúročnú a bez poplatkov. Smernica vyžaduje v spotrebiteľskej zmluve iba uvedenie výšky, počtu a frekvencie splátok spotrebiteľa.

60. Pri rozpore medzi Smernicou a zákonom sa nemôže bez ďalšieho automaticky uplatniť Smernica pred vnútroštátnym právom. Vnútroštátny súd musí skúmať, či môže Smernici priznať priamy účinok, resp. nepriamy účinok. Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ na otázku priameho účinku smerníc v spore medzi jednotlivcami v zásade platí zákaz horizontálneho priameho účinku spočívajúci v tom, že žiadne ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukladajúce povinnosti ako také sa nemôže použiť v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe výhradne jednotlivci.

61. V prípadoch, kedy súdy rozhodujú o sporoch medzi veriteľmi a spotrebiteľmi ohľadne bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľských úverov sa jedná o spory medzi jednotlivcami. Z tohto dôvodu nie je možné, aby vnútroštátne súdy poskytli Smernici priamy účinok.

62. Súd preto musí skúmať, či môže Smernici priznať nepriami účinok. V zmysle ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ, je rozsah a medze nepriameho účinku smerníc vyjadrený jednak právom EÚ, jednak právom vnútroštátnym. Súd posúdi, či je možné uplatniť eurokonformný výklad, teda či vzhľadom na právnu povahu Smernice možno jej ustanovenia aplikovať pri výklade vnútroštátneho zákona. V takomto prípade musí ísť o výklad v čo najväčšej možnej miere v zmysle znenia a účelu Smernice, musí ísť o výklad za použitia výkladových metód podľa vnútroštátneho právneho poriadku, nesmie sa jednáť o výklad contra legem a nesmú byť porušené všeobecné právne zásady. Okrem uvedeného výklad zákona nemôže narúšať všeobecné právne zásady, najmä zásadu právnej istoty.

63. Vzhľadom na explicitné znenie zákona o spotrebiteľských úveroch v časti členenia splátok na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov, nemožno priznať Smernici ani nepriamy účinok,

jednalo by sa o výklad vnútroštátneho zákona contra legem (bližšie k danej problematike napríklad aj <http://www.najpravo.sk/clanky/preco-rozsudok-sdeu-vo-veci-home-credit-slovakia-c-a-klara-biroovanie-je-sposobily-zmenit-rozhodovaci-prax-vseobecnych-sudov-sr.html>).

64. V súlade s § 220 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) súd zohľadňuje aj ustálenú rozhodovaciu prax súdov. Pokiaľ ide rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s., proti Kláre Biróovej, je potrebné uviesť, že judikatúra vyšších súdov sa v otázke jeho aplikácie odlišuje. Súd preto poukazuje na vyššie cit. ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka a najmä na interpretačné pravidlo citované v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4 Obdo 45/2012 zo dňa 24. júna 2013, podľa ktorého „pri nejednoznačnom výklade akejkolvek problematiky týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa, je potrebné uprednostniť vždy ten výklad, ktorý sleduje záujem spotrebiteľa“.

65. Súd preto pri výbere ustálenej rozhodovacej praxe priklonil sa k tej, ktorá uprednostňuje výklad sledujúci záujem spotrebiteľa, teda výklad pre spotrebiteľa jednoznačne výhodnejší, nakoľko princíp ochrany práv spotrebiteľa patrí podľa ustálenej praxe medzi jeden z najdôležitejších princípov právneho poriadku. V súvislosti s významnosťou tohto princípu súd poukazuje na názor vyslovený v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6 Cdo 1/2012, podľa ktorého „princíp „vigilantibus iura scripta sunt“ v spotrebiteľských veciach v konkrétnych súvislostiach (teda v závislosti od konkrétnych okolností) ustupuje dôležitejšiemu princípu, ktorým je ochrana práv spotrebiteľa.“

66. Pokiaľ ide Rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 v právnej veci C-42/15 súd poukazuje napríklad na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 21Co/104/2016 zo dňa 30. 03. 2017, v ktorom sa uvádza: „Vzhľadom na explicitné znenie zákona o spotrebiteľských úveroch v časti členenia splátok na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov, nemožno priznať Smernici ani nepriamy účinok, jednalo by sa o výklad vnútroštátneho zákona contra legem. Súd je preto názoru, že napriek odkazu žalobcu na predmetné rozhodnutie Súdneho dvora EÚ, zákon o spotrebiteľských úveroch jednoznačne určuje náležitosti spotrebiteľskej zmluvy a v prípade absencie čo i len jednej z nich, tak ako to ustanovuje § 11 tohto zákona, je úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov.“

67. Súd poukazuje v danej súvislosti aj na rozsudok NS SR z 28.06.2016 sp. zn. 7Sžo61/2015, porov. tiež pri použití historického výkladu k totožnej dikcii podľa zákona č.258/2001 Zz. rozsudok NS SR vo veci 7Cdo/128/2016). Slovenská republika do nového Zákona o spotrebiteľských úveroch prevzala z predchádzajúceho zákona totožnú dikciu splácania spotrebiteľských úverov podľa splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

68. Zároveň súd poukazuje na názor vyslovený Krajským súdom v Trenčíne v rozhodnutí sp.zn. 27Co/36/2017 zo dňa 28. 02. 2017: „K poukazu na rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 zn. C-42/15 odvolací súd poukazuje v tejto súvislosti na Rozsudok Súdneho dvora EÚ zo 4. júla 2006, C-212/04 Adeneler, v ktorom uviedol, že povinnosť vnútroštátneho sudcu odvolávať sa na obsah smernice pri výklade a uplatňovaní relevantných ustanovení vnútroštátneho práva je obmedzená všeobecnými zásadami práva, najmä právnou istotou a zákazom retroaktivity, a nemôže slúžiť ako základ pre výklad contra legem vnútroštátneho práva (pozri analogicky rozsudok zo 16. júna 2005, Pupino, C-105/03, Zb. s. I-5285, body 44 a 47). Súdny dvor EÚ vykladá jedine a výlučne právo Európskej únie a ako taký nikdy nie je oprávnený poskytovať výklad práva vnútroštátneho, toto právo prináleží len vnútroštátnym súdom.“

69. Súd tiež poukazuje na ďalšie rozhodnutia, a to na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 1Co/2/2017 zo dňa 28. 06. 2017, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 16Co/7/2017 zo dňa 24. 07. 2017, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 11Co/164/2017 zo dňa 27. 06. 2017.

70. V súvislosti s rozsudkom Súdneho dvora EÚ C-42/15, súd poukazuje aj na názory v odborných článkoch: „Súdny dvor sa vo svojom rozhodnutí venoval výlučne sankciám vo vzťahu k absencii obligatórnych náležitostí v zmluve o spotrebiteľskom úvere a, napokon, za použitia výkladu a contrario z rozsudku vyplýva, že za nezávažné porušenie, ktoré by sa nemalo trestať bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru, možno považovať jedine absenciu takej zmluvnej náležitosti, ktorá nemôže nijakým spôsobom spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku.“ (Systém ASPI -

stav k 16.6.2017 do čiastky 66/2017 Z.z. Pokus o demýtizáciu rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s., proti Kláre Biróovej)

71. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že formulárová zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 12.8.2015 neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a z dôvodu absencie týchto údajov v samotnej zmluve o spotrebiteľskom úvere podpísanej oboma účastníkmi zmluvného vzťahu, tak ako to vyžaduje ust. § 9 ods. 2 písm. l) zák. o spotrebiteľských úveroch, preto je možné považovať poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov.

72. V zmysle zmluvy bola pôžička žalovanej poskytnutá pri ročnej úrokovej sadzbe 25 %.

73. Pri dojednávaní úrokov pri peňažnej pôžičke koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu o pôžičke v situácii pre neho nepriaznivej. V súlade s dobrými mravmi je preto také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke „uspokojí“ bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni „zhodnotiť“ obvyklým spôsobom. Nie je možné neprihliadnuť na skutočnosť, že dlžník uzatvára zmluvu o peňažnej pôžičke a dohodu o úrokoch z tejto pôžičky často práve z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov dojednaná podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 26. apríla 2012, sp. zn. 5 Cdo 26/2011).

74. Občiansky zákonník a ani iné právne predpisy výslovne neustanovujú, do akej výšky možno pri peňažnej pôžičke dojednať úroky. Z tejto skutočnosti však nemožno úspešne vyvodzovať, že by výška úrokov závisela len na dohode účastníkov zmluvy o pôžičke a že by teda nepodliehala žiadnemu obmedzeniu. Rovnako aj u dohody o úrokoch pri peňažnej pôžičke totiž platí ustanovenie § 3 ods. 1 Obč. zák., podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi (rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 15. decembra 2004, sp. zn. 21 Cdo 1484/2004).

75. Neprimeranou, a teda odporujúcou dobrým mravom, je spravidla taká výška úrokov dojednaná v zmysle ustanovenia § 658 ods. 1 OZ, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru obvyklú v dobe ich dojednania, a to stanovenú najmä s prihliadnutím na najvyššie úrokové sadzby uplatňované bankami pri poskytovaní úverov a pôžičiek.

76. Z internetovej stránky NBS súd preveroval úrokové miery podobného úveru v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou o d 1 do 5 rokov (60 splátok) v auguste 2015 činil úrok 12,13 % p.a. resp 10,24 % (Nové obchody). Z toho je zrejmé, že ročná sadzba úroku dohodnutého medzi účastníkmi v danom prípade viac ako dvojnásobne prevyšuje mieru úrokov poskytovaných v tomto období bankami.

77. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

78. Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krát zabezpečené aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti.

79. V danom prípade teda ide o neprimerané vysoké úroky, ktoré boli dojednané v rozpore dobrými mravmi, preto je s poukazom na ust. §39 OZ (Občianskeho zákonníka) zmluva o úvere v časti odplaty neplatným právnym úkonom.

80. „Aj keď podľa slovenskej právnej úpravy nie je civilnoprávna úžera explicitne upravená, odporuje dobrým mravom a ustanoveniu § 39 OZ. Absolútne neplatným právnym úkonom je aj úver, poskytnutý pri zneužití tiesne alebo aj ľahkovážnosť za neprimerané protiplnenie (úroky, poplatky). V konečnom dôsledku ide o skutkovú podstatu trestného činu úžery, len na trestnoprávny postih chýba úmysel. Ľahkomyseľnosť síce nie je v § 235 Trestného zákona súčasťou skutkovej podstaty, ale na účely tzv. civilnoprávnej úžery okruh kvalifikačných kritérií nie je taxatívny (porov. rozhodnutie rak. Najvyšší súdny dvor OGH 3Ob 816/53). K otázke tzv. civilnoprávnej úžery a z tohto dôvodu neplatnosti zmluvy úverovej povahy teda k skutkovej podstaty trestného činu úžery pri nepreukázaní úmyslu odvolací súd poukazuje na rozsudok NS ČR 21Cdo 1484/2004. Pre tzv. civilnoprávnu úžeru je právny úkon absolútne neplatný pre rozpor s dobrými mravmi (§ 39 OZ).“ Rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 25. septembra 2013 č. k. 3Co 151/2013

81. Z vyššie citovaného rozhodnutia tiež vyplýva, že „Odvolací súd považuje za rozporné s dobrými mravmi, ak sa poskytne spotrebiteľovi úver za cenu prevyšujúcu o 100% priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami a ak veriteľ využije tieseň spotrebiteľa, jeho neskúsenosť, ľahkomyseľnosť, rozrušenie, prípadne slabomyseľnosť. Aj pri nedbanlivosti veriteľa ide o vykorisťovanie spotrebiteľa a v takomto prípade je úverová zmluva neplatná v celom rozsahu. Poskytovanie úverov je citlivá agenda a pre odbornú starostlivosť veriteľa sa musí vyžadovať proaktívny prístup k zisteniu vhodnosti úverových podmienok (starostlivosť o hospodárske záujmy spotrebiteľov; čl. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie).

82. „Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Prevýšenie úrokov o 100 % oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami je netolerovateľné za žiadnych okolností a preto správne postupoval súd prvého stupňa, ak nepriznal žalobcovi žiadané úroky predstavujúce viac ako 100 % oproti priemeru úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere (v tom čase 12,67 % ročne). V tejto súvislosti odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že pokiaľ sú úroky neplatné v celom rozsahu, nemožno ich ďalej ani moderovať, a preto súd prvého stupňa nesprávne postupoval, ak považoval dohodu o výške úrokov nad 12,67 % ročne za absolútne neplatnú. Správne mal ustáliť, že úroky sú neplatné v celom rozsahu. Táto okolnosť totiž spôsobuje značnú nerovnováhu v postavení účastníkov v neprospech spotrebiteľa v zmysle § 53 ods. 1, 5 Občianskeho zákonníka a za týchto okolností je potrebné hodnotiť dohodu o výške úrokov ako absolútne neplatnú.“ Rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/114/2014 zo dňa 05.11.2014

83. Vo vyššie uvedených rozhodnutiach tak súd považoval za rozporné s dobrými mravmi poskytnutie úveru spotrebiteľovi za cenu prevyšujúcu o 100% priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami. V danom prípade ročná sadzba úroku dohodnutého medzi účastníkmi predstavuje 244,14 % z ročnej miery úrokov poskytovaných v tomto období bankami, takže o 144,14% prevyšuje miery úrokov poskytovaných v tomto období bankami.

84. Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd považoval dohodu o výške úrokov za absolútne neplatnú (§41 Občianskeho zákonníka).

85. Podľa § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

86. V predmetnej zmluve bola uvedená RPMN vo výške 24,99 %, pričom podľa prepočtu má byť správne uvedená sadzba 29,12 % (výpočet súd realizoval prostredníctvom kalkulačky <<https://ekonomika.sme.sk/kalkulacky/spotrebiteľsky-uver-rpmn-rpsn.php>>). Súd pri tomto výpočte vychádzal z výšky úveru 2300 eur, výšky splátky úveru 68,63 eur pri ich počte 60. Z daného vyplýva, že v zmluve je nesprávne uvedená RPMN v neprospech spotrebiteľa, čo má podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy za následok, že tento úver je bezúročný a bez poplatkov, a to od počiatku. Žalobca totiž do výpočtu nezarátal poplatok za poistenie ako doplnkovú

službu. Zo samotného formulára úverovej zmluvy nevyplýva, že sa jedná o dobrovoľnú službu, ktorá nemá byť súčasťou RPMN. V súvislosti so zarátaním poplatku za poistenie do výpočtu RPMN pozri rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/98/2017 zo dňa 25.04.2017.

87. Podľa názoru súdu poistné malo byť zahrnuté do RPMN a teda celkových nákladov spotrebiteľa, pretože nešlo o dobrovoľnú doplnkovú službu. Žalovaný mal pri podpise formulárovej zmluvy na výber iba to, či si vyberá základný súbor poistenia, alebo komplexný súbor poistenia. Žalobca nepreukázal, že by žalovanému poskytol úver za rovnakých podmienok aj bez poistenia.

88. Ako uviedol Ústavný súd SR: „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória u prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“ (Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/201-19).

89. Keďže žalobca má v danom prípade nárok iba na istinu úveru bez úroku z dôvodov uvedených vyššie (spotrebiteľský úver je bez úrokov a bez poplatkov), istina pripadajúca na jednu splátku predstavuje sumu 38,33 eur (výpočet: suma poskytnutého úveru 2300:60 splátok = 38,33 eur. Nepremiľčaná istina pozostávajúca z 55 nepremiľčaných splátok úveru tak spolu predstavuje sumu 2108,33 eur. Úhrady žalovaného v celkovej sume 714,33 eur boli zarátané na 5 splátok premiľčanej istiny v sume 191,65 eur (38,33 eur x 5 = 191,65 eur) a v sume 522,68 na splátky nepremiľčanej istiny. Žalovaného tak súd zaviazal na úhradu nesplatenej a nepremiľčanej istiny v sume 1585,67 eur. V časti o zaplatenie sumy 264,84 súd konanie zastavil a vo zvyšnej časti súd žalobu žalobcu zamietol.

90. Všeobecnou požiadavkou toho, aby bolo možné písomnosť považovať za doručenú je, aby adresát mal objektívnu možnosť sa s touto oboznámiť. Pokiaľ je obsahom zásielky právny úkon, potom sa zásielka považuje za doručenú najmä jej prevzatím, ale aj vtedy, ak jej adresát bude mať objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu vôle v ňom vyjadrenej, t.j. akonáhle sa dostane prejav vôle do sféry jeho dispozície (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. januára 2011, sp. zn. 5 Cdo 129/2010).

91. Slovné spojenie „dostane do sféry jeho dispozície“ nemožno vykladať v zmysle procesných predpisov. Je ním treba rozumieť konkrétnu možnosť neprítomnej osoby oboznámiť sa s jej adresovaným právnym úkonom. Právna teória a súdna prax za takú možnosť považuje nielen samotné prevzatie písomného hmotnoprávneho úkonu adresátom, ale aj tie prípady, keď dorúčením listu alebo telegramu obsahujúceho prejav vôle do bytu adresáta či do jeho poštovej schránky, príp. i vrhodením oznámenia o uložení takej zásielky do poštovej schránky adresát úkonu nadobudol objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom zásielky. Pritom nie je nevyhnutné, aby sa adresát skutočne oboznámil s obsahom právneho úkonu. Stačí, ak mal objektívne príležitosť tak urobiť.

92. Jednostranný písomný prejav vôle je účinný voči adresátovi v okamihu, resp. dňom ocitnutia sa v jeho dispozičnej sfére a možnosťou adresáta oboznámiť sa s jeho obsahom (napr. vložením do poštovej schránky v mieste bydliska adresáta, ak sa tam zdržiava). Nie je prípadne rozhodné, že sa adresát nedozvedel v tento deň o obsahu právneho úkonu (Uz NS ČR z 26. 4. 2007, sp. zn. 28 Cdo 1334/2006).

93. Žalovaná sa s plnením svojho peňažného záväzku dostala do omeškania, zaviazal ju súd aj na zaplatenie úroku z omeškania z dlžnej sumy v žalobcom požadovanej výške 5,05% ročne, ktorá výška je v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády zo sumy 1850,51 eur od 5.3.2016 (k zosplateniu došlo 19.2.2016, pričom splatiť dlh mala do 5.2.2016), pričom zohľadnil ďalšie úhrady dlžnej sumy zo strany žalovanej.

94. Keďže ide o spotrebiteľskú zmluvu, výšku úroku súd priznal s poukazom na ust. § 517, ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia Vlády SR č. 87/95 Z.z. Ku dňu 5.3.2016 bola základná úroková sadzba európskej centrálnej banky vo výške 0,05 % p.a. a úroky z omeškania tak predstavujú 5,05 % ročne.

95. V tejto súvislosti súd poukazuje na skutočnosť, že vychádzal zo skutočností a dôkazov žalobcom predložených, pričom v súlade s § 154 CSP prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej

obransy možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. Toto ustanovenie sa použije vo vzťahu k dodávateľovi aj v spotrebiteľskej veci.

96. Súd na záver udáva, že neboli naplnené predpoklady ustanovené v § 282 CSP, z ktorého vyplýva, že pokiaľ žalovaný uzná nárok uplatnený žalobcom alebo jeho časť, rozhodne súd na návrh žalobcu rozsudkom pre uznanie nároku. Žalovaná nárok žalobcu od začiatku neuznávala v celom rozsahu, preto neboli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre uznanie tak, ako to predpokladá ust. § 282 CSP. Okrem toho v prejednávanej veci sa jedná o spor spotrebiteľský, kedy spotrebiteľ požíva zvýšenú ochranu tak, ako to predpokladá ust. § 290 až 306 CSP a s prihliadnutím na túto zvýšenú ochranu zo strany súdu vo vzťahu k žalovanému, t.z. vo vzťahu k spotrebiteľovi z čoho vyplýva s prihliadnutím na ust. § 295 CSP, súd môže výnimočne vykonať aj dôkazy, ktoré strany nenavrhli, preto sa vo vzťahu k spotrebiteľovi prikláňa k tzv. vyšetrovaciemu princípu, pokiaľ je to potrebné pre rozhodnutie vo veci (porovnaj Krajský súd Trenčín sp.zn. 5Co/244/2017 zo dňa 08. 11. 2017).

97. V prípade spotrebiteľských sporov nie je uznanie dlhu žalovaným - spotrebiteľom pred súdom skutočnosťou, ktorá by zbavovala súd povinnosti preskúmať spotrebiteľskú zmluvu, ktorá je právnym základom uplatneného nároku z toho hľadiska, či neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Priečilo by sa zásade spravodlivosti, ak by v konaní pasívni spotrebiteľia boli zvýhodňovaní voči spotrebiteľom, ktorí dlh pred súdom uznajú, a to častokrát len z obavy, že v opačnom prípade im nebude umožnené uhradiť dlh v splátkach, z dôvodu neinformovanosti, neznalosti svojich práv, pocitu bezmocnosti voči dodávateľovi, ktorý je v konaní právne zastúpený a pod. (porovnaj uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 17Co/79/2015 zo dňa 25. 2. 2016).

98. Podľa § 232 ods. 3 a ods. 4 CSP lehota na plnenie je tri dni a plyní od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

99. Bezprostredne vo výroku rozhodnutia je súd oprávnený určiť, že peňažné plnenie bude vykonané v splátkach. Vzhľadom na finančnú a sociálnu situáciu žalovanej, po zohľadnení vyživovacej povinnosti k dvom maloletým deťom a skutočnosti, že jej čistý mesačný príjem sa pohybuje v rozmedzí 500 až 600 eur. Žalovaná je rozvedená, má dve maloleté deti, s ktorými žije v podnájme, mesačne uhrádza za podnájom sumu 260 eur. Jej bežné výdavky na stravu a na bežné hygienické potreby pre ňu a maloleté deti predstavujú sumu okolo 250 eur mesačne, pokiaľ ide o bežné ošatenie, 30 až 40 eur. Žalovaná poberá rodinné prídavky na maloleté deti a manžel jej posielal výživné na obe maloleté deti spolu vo výške 240 eur. Jedným z ustálených pravidiel rozhodovacej praxe súdov je pravidlo, podľa ktorého by k zaplateniu dlhu i vo forme splátok malo prísť najneskôr do 36 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia (napríklad rozsudok Krajského súdu Trnava sp.zn. 10Co/293/2016 zo dňa 14. 06. 2017). Splácanie dlhu nepresiahne dobu 36 mesiacov. Účelom priznania dlžnej sumy súdnym rozhodnutím nemôže byť likvidačné pôsobenie na spotrebiteľa, ktorý sa dostáva z finančných problémov, ale uspokojenie nároku veriteľa, pričom žalobca aj vzhľadom na priznanie nároku na úrok z omeškania nebude takýmto rozhodnutím nijako ukrátený.

100. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

101. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

102. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

103. Ako vyplýva z § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

104. Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie

po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

105. Z pôvodne uplatnenej sumy 2151,59 eur s príslušenstvom, žalobca dôvodne uplatňoval sumu 1585,67 eur spolu s príslušenstvom, ako aj sumu, ktorá bola uhradená žalovanou po podaní žaloby vo výške 215,99 eur, v ktorej časti súd konanie zastavil, pričom zastavenie konania zavinila žalovaná úhradami po podaní žaloby, v časti o zaplatenie sumy 48,85 eur súd konanie zastavil z dôvodu úhrady zo strany žalovanej, avšak ešte pred podaním žaloby, teda procesne ohľadne tejto sumy zavinil zastavenie konania žalobca. Vo zvyšku súd žalobu žalobcu zamietol.

106. Žalobcov úspech tak predstavoval 83,74 % a neúspech 16,26 % (Výpočet $1801,66 \text{ eur} \times 100 : 2151,59 \text{ eur}$). Úspešnejšiemu žalobcovi tak po odrátaní neúspechu od jej úspechu vznikol nárok na náhradu trov konania v rozsahu 67 % ($83,74 - 16,26 = 67,47$) pričom uvedenú náhradu mu súd aj priznal. V zmysle platnej právnej úpravy o konkrétnej výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.